

[Hanne Reintoff.]

oprettede grønlandske mellemklasse, som er så rigt repræsenteret i landsrådet.

Hovedformålet med erhvervsmæssig uddannelse må derfor også være, at grønlænderne bliver dygtiggjort til at udvikle og industrialisere deres samfund, i stedet for at tjene den tendens, der tydeligt kommer til orde i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig den meget forkerte tanke, synes jeg, at hvis ikke det lykkes os at skabe tilstrækkelig beskæftigelse og erhvervsmuligheder, så skal man flytte den grønlandske arbejdskraft hened, eller hvor man nu i fremtiden i øvrigt har tænkt sig at flytte arbejderne hen, både i Syddanmark og i Grønland, efter kapitalens behov og ikke efter deres eget.

Jeg ved, at det enorme og truende grønlandske arbejdsløshedspøblem blev grundigt diskuteret på et særligt møde for landsrådsmedlemmer i Holsteinsborg i august 1970, og man var her inde på muligheden af at oprette arbejdslejre for unge grønlændere, hvor de skulle aftjene en eller anden form for arbejdstjeneste netop for at imødegå mangelen på arbejdskraft. Det kan aldrig være en samfundsmæssigt eller menneskeligt rigtig løsning af problemerne, og jeg vil gerne spørge ministeren, om man med dette lovforslag tilsigter en sådan løsning på arbejdsløshedspøblemet. I så fald synes jeg, det er et forslag af højst diskutabel karakter.

Formanden: Lidt mindre uro i salen er meget ønskværdig.

Carl P. Jensen: Jeg havde regnet med, at den enstemmige betænkning og de stillede ændringsforslag ikke skulle have givet anledning til bemærkninger her ved anden behandling, men nu, da der er begæret nyt udvalgs møde, vil jeg ikke holde mig tilbage. Jeg vil gerne sige, at jeg har fortsat den opfattelse, som jeg gav udtryk for ved første behandling, og som jeg har søgt at få tilslutning til under udvalgsarbejdet, at man burde kunne løse denne opgave på en anden måde. Alle i udvalget har erkendt, at den eksplosionsagtige udvikling, vi har oplevet af det grønlandske skolevæsen, måtte medføre en aflastning af skoledirektionen, for så

vidt angår erhvervsuddannelsen, og det var i første række det, der var sigtet med forslaget. Men om denne aflastning skulle medføre oprettelse af et nyt direktorat med denne opgave som det eneste — et direktorat med et administrationsapparat, der efterhånden vil udvikle sig også ud over den økonomiske ramme, som er forudsat i bemærkningerne — det kan man have sin tvivl om.

Men økonomien er ikke det afgørende for mig, dertil er den opgave for hastende og for betydningsfuld. Jeg ville have foretrukket, at man havde henlagt den erhvervsmæssige uddannelse og alt, hvad dertil hører, under det allerede eksisterende arbejds- og socialdirektorat, allerede af den grund at man her ville få en nøje tilknytning til det grønlandske arbejdsmarked, bl. a. gennem de arbejdsmarkedskontorer, man allerede har eller efterhånden skal oprette i de enkelte byer, hvor man vil erhverve sig et ganske nøje kendskab til de krav, der må stilles for at kunne tilvejebringe den nødvendige arbejdskraft til erhvervene. Man vil her kunne få et førstehåndskendskab til det behov, der måtte være for at planlægge og koordinere den erhvervsuddannelse, eventuelt den omskoling af arbejdskraft, der måtte være påkrævet for at kunne imødekomme det stedlige behov. Med en sådan koordinering vil man undgå den høring, den kontakt, man må kunne forudse vil finde sted over de to centrale styrelser, det vil sige i Godthåb.

Jeg lægger den allerstørste vægt på, at der etableres det bedst mulige samarbejde mellem de lokale arbejdsmarkedskontorer, de lokale arbejdsmarkedsfunktioner skal jeg måske sige, og så det kontaktoorgan, der nødvendigvis må tilvejebringes for at løse de opgaver, der følger af lovforslaget. Det skulle helst ikke bare være et hjørne af kæmmerens skrivebord, som i forvejen er fyldt op med andre opgaver. Jeg erkender — det tror jeg hele udvalget erkender efter de oplysninger, vi har fået — at arbejds- og socialdirektoratet kan være eller allerede er overbebyrdet med arbejde, ikke mindst som følge af de mange tilflytterproblemer, der er opstået, efter at direktoratet er oprettet. Jeg minder om Qutdligssat-problemet, den mineby, der skal nedlægges, en opgave, som man har pålagt arbejds- og socialdirektoratet. Man vil efterhånden møde tilsvarende